

GÜLMEDİ**Ekrem KAFTAN**

Ya Rab ne hikmettir ki cismimde cân gülmedi
Halk ettiğinden beri fani cihân gülmedi

Nice bin nebi geldi beşer gülsün diyerek
Ehl-i küfür güldü de, ehl-i imân gülmedi

Gözyaşına gark oldu Nuh tufanınca âlem
Hak yolunda dökülen kutlu al kan gülmedi

“Dünyada rahat yoktur” imân ettik Allah’ım
Yangında cümle yıldız ve âsumân gülmedi

Eşref-i mahlûkatı yutmaya doymaz toprak
An-be-an verdiğimiz bunca kurbân gülmedi

Her bahar aşk yerine mahza ıstırâb verir
Gülde bülbül gülmedi, çölde ceylân gülmedi

Uşşâkın nasibine ağlamak düştü her dem
Azâbı zevk edinen hiçbir cânân gülmedi

Kurşun gibi ağırdır çektikleri elemden
Kubbeler inler durur, mahzun ezân gülmedi

Âsitâne demişler müjdeli İstanbul’a
Târumâr yedi tepe, mâmur, virân gülmedi

Gelip geçti dünyadan nice meçhul padişah
Makberden bile mahrum kaç bin hâkân gülmedi

Hürrem dedi yârine güldürür belki diye
Âlemlere hükmeden tek Süleymân gülmedi

Gül dedik, güzellere Habîb’in hürmetine
Gönüller yıktı hepsi, vuslat, hicrân gülmedi

Her mısra gözyaşından mürekkeple yazılmış
Haram mı ki Allah’ım çeşm-i giryân gülmedi

Bir katre sevdâ için hebâ etti ömrünü
Şiirde yektâ idi, âh Hilmi Hân gülmedi